

Aleg 355

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy, tudzież o podwyższeniu wałów nadwiślańskich od ujścia Białuchy do granicy państwa i od Podgórza do Niepołomic.

Wysoki Sejmie!

Jak już w sprawozdaniu z d. 9. września 1903 l. 80.461 o tegorocznych klęskach elementarnych Wydział krajowy zaznaczył, okazuje się nagle potrzebą podwyższenia częściowo już wykonanego obwałowania obu brzegów Wisły między Krakowem a Niepołomicami, tudzież obwałowania lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy w gminach Grzegórzki, Piaski i Dąbie, a po części w Krakowie, która to przestrzeń w pierwotnym projekcie obwałowania lewego brzegu Wisły od Krakowa do granicy państwa została pominięta.

Na podstawie przeprowadzonych studyów uzupełniających opracowało kraj. biuro melioracyjne w ciągu miesiąca września r. b. projekty techniczne (w ołówku) i szczegółowe kosztorysy, tak iż Wydział krajowy może już obecnie przedłożyć Wysokiemu Sejmowi projekty ustaw, zapewniających wykonanie tych obwałowań począwszy od r. 1904.

Za podstawę obliczenia wysokości wałów nadwiślańskich przyjęto ilość wielkiej wody z r. 1813, którą znaleziono w drodze trzech różnych kalkulacyj, mianowicie: z przekroju poprzecznego Wisły w Dębnikach, gdzie stan wielkiej wody z r. 1813 jest podany w rozprawie c. k. radcy dworu, p. Jana Matuli*), spad zaś tej wielkiej wody w rządowym operacie hydrotechnicznym Wisły z r. 1889; — następnie z formuł empirycznych c. k. radcy dworu, p. Romualda Jszkowskiego; — wreszcie z ilości wielkiej wody Wisły na Szlázku austriackim, jaką c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych poleciło przyjąć dla unormowania wysokości wałów w reskrypcie z dnia 20. października 1886 l. 16.367.

I tak z profilu w Dębnikach, gdzie dorzecze Wisły wynosi 7.589 km^2 , otrzymano ilość wielkiej wody z r. 1813 $Q_4 = 3.798 \text{ m}^3$, czyli $0,5 \text{ m}^3$ z jednego kilometra kwadratowego na sekundę.

Obliczenie według formuł Jszkowskiego dało ilość $0,518 \text{ m}^3$ z 1 km^2 na sekundę.

Wreszcie z ilości wielkiej wody przyjętej przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych $Q_4 = 700 \text{ m}^3$ dla Wisły szlázkiej powyżej ujścia Białki z dorzeczem 770 km^2 , czyli $0,91 \text{ m}^3$ na 1 km^2 otrzymano przy zastosowaniu modułów Jszkowskiego $\frac{3,01}{5,19} \times 0,91 = 0,53 \text{ m}^3$ dla Wisły w Dębnikach. Gdy więc otrzymane wyniki rachunkowe nie okazują znaczniejszych różnic, przyjęto za podstawę obliczenia niwelety wałów ilość wody znalezionej w profilu w Dębnikach, gdzie dno jest skaliste i nie podlega znaczniejszemu pogłębieniu, t. j. $0,5 \text{ m}^3$ z 1 km^2 na sekundę i otrzymano następujące ilości wielkiej wody z r. 1813 na poszczególnych przestrzeniach:

1. powyżej Rudawy, gdzie dorzecze wynosi 7.589 km^2 , okrągło $Q_4 = 3.790 \text{ m}^3$;
2. poniżej ujścia Rudawy do Wilgi dla dorzecza $7.919,7 \text{ km}^2$ $Q_4 = 3.860 \text{ m}^3$;
3. poniżej ujścia Wilgi do Białuchy dla dorzecza $8.029,2 \text{ km}^2$ $Q_4 = 3.880 \text{ m}^3$;

*) Czy można zasypać starą Wisłę (sprawozdanie techniczne Jana Matuli) Kraków, 1877 drukiem Wł. L. Anczyca i Spki.

4. poniżej Białuchy do ujścia Dłubni dla dorzecza $8.216,8 \text{ km}^2$ $Q_4 = 3.920 \text{ m}^3$;

5. poniżej Dłubni do Srawy dla dorzecza $8.562,5 \text{ km}^2$ $Q_4 = 3.990 \text{ m}^3$;

6. poniżej ujścia Srawy do Niepołomic dla dorzecza $8.646,8$ do $8.714,8 \text{ km}^2$ $Q_4 = 4.000 \text{ m}^3$ (okrągło).

Obliczone według tych ilości zwieciadło wielkiej wody spiętrzonej wałami na przestrzeni od mostu kolei państwowej w Krakowie do Niepołomic jest wyższe od wody lipcowej z r. 1903 ujętej wałami o $1,35$ do $1,40 \text{ m}$; ponieważ zaś marki wielkiej wody z r. 1813 niespiętrzonej wałami są w Krakowie wyższe od wody z r. 1903 o $0,86$ do $0,94 \text{ m}$, zatem różnica wysokości między wodą z r. 1813 rozlewającą się po obu brzegach a obliczoną przez biuro melioracyjne spiętrzoną wałami wynosi około $0,5 \text{ m}$, która to różnica jest łatwą do wytłumaczenia, gdyż stan wody spiętrzonej jest zawsze wyższy od stanu wody nie ścięsnionej wałami.

Unormowana w ten sposób niweleta wałów, których korona, jak w dotychczasowych projektach ma być założoną na $0,5 \text{ m}$ nad zwieciadłem projektowanej wielkiej wody, będzie wyższą od wałów dotychczasowych:

a) na lewym brzegu Wisły:

przy ujściu Białuchy $1,57 \text{ m}$;

między Białuchą a Dłubnią $1,65$ do $1,80 \text{ m}$;

między Dłubnią a potokiem Kościelnickim $1,60$ do $1,90 \text{ m}$;

b) na prawym brzegu Wisły:

od Podgórze do ujścia Srawy $1,40$ do $1,70 \text{ m}$;

na Srawie i dopływach Zabawie i Drwinie $1,69 \text{ m}$;

od Srawy do Podłężówki $1,77$ do $1,85 \text{ m}$;

na Podłężówce $1,78 \text{ m}$;

od Podłężówki do Niepołomic $1,73$ do $1,95 \text{ m}$.

Rozmiar i koszt proponowanych robót przedstawiają się, jak następuje:

1. Obwałowanie lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy.

Projekt tego obwałowania, które c. k. Namiestnictwo przy udzieleniu koncesji na budowę lewego wału Wisły postawiło za warunek w reskrypcie z d. 5. lipca 1893 l. 21.202, wystosowanym do c. k. Starostwa w Krakowie, obejmuje budowę wału wzdłuż lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy, oraz wzdłuż prawego brzegu Białuchy do drogi krajowej na długości 3.105 m , wzdłuż stacji kolejowej zaś w Grzegórkach, która bezpośrednio dotyka łożyska Wisły, budowę muru ochronnego na długości 364 m i ma na celu ochronę od zalewu gęsto zabudowanych gmin Grzegórzki, Piaski i Dąbie, tudzież części gruntów Krakowa, położonych między koleją państwową a starą Wisłą.

Inundacja w lipcu 1903 r. sięgała po za ulicę Grzegórzecką i obejmowała obszar $2,15$ kilometrów kwadratowych.

Koszt tego obwałowania obliczono na 330.000 koron, a mianowicie:

I. Roboty ziemne:

Wykop ziemi z rowów materyałowych z odwozem i wykonaniem nasypu wału o bryłowatości $106,059 \text{ m}^3$ $65.756 \text{ K } 58 \text{ g}$

II Budowa obiektów i muru ochronnego:

9 przepustów betonowych o średnicy $0,5 \text{ m}$ i 1 szluzę betonową przy stacji w Grzegórkach $19.489 \text{ K } 76 \text{ g}$
 364 m bież. muru ochronnego o bryłowatości $458,6 \text{ m}^3$ $11.465 \text{ „ } — \text{ „}$ $30.954 \text{ „ } 76 \text{ g}$

III. Obsiew wału:

$4,851 \text{ ha}$ nasionami traw po 100 K $485 \text{ K } 10 \text{ g}$

IV. Wykupno gruntów:

a) pod wał:			
od drogi krajowej do fortu w Grzegórkach 3,7389 ha			
po 10.426 K 20 g	38.982	K 52	g
od fortu w Grzegórkach do stacyi			
kolej. 1,1121 ha po 12.163 K 90 g	13.527	" 47	"
b) pod rowy materiałowe:			
od drogi krajowej do fortu w Grzegórkach 9,56 ha po 10.426 K 20 g	99.674	K 47	g
od fortu do stacyi kolejowej w Grzegórkach 3,46 ha po 12.163 K 90 g	42.087	K 09	g
	194.271	K 55	g

V. Utrzymanie w czasie budowy:

2% z rub. I., II. i III. (97.196 K 44 gr.)	1.943	" 96	"
--	-------	------	---

VI. Koszta zarządu:

10% z rub. I—V.	29.341	" 19	"
-------------------------	--------	------	---

VII. Rozmaite i nieprzewidziane:

(rowy odpływowe od przepustów, drogi równoległe, nieprzewidziane w projekcie rampy itp.) około 7,5% z rub. I., II. i III.	7.246	" 89	"
Ogółem	330.000	K —	g

Tak wysoki koszt stosunkowo nieznacznej przestrzeni wału i muru ochronnego (3,469 km) powoduje wysoka cena gruntów, których wykupno przedstawia prawie $\frac{2}{3}$ części całej sumy kosztorysowej. Ceny jednostkowe gruntów opierają się jednak na wyniku oszacowania, które przeprowadziło c. k. Starostwo w Krakowie dnia 7. września 1903 na żądanie Wydziału krajowego. Oznaczone przez znawców sądownie zaprzysiężonych ceny po 7.000 K (między stacją a fortem w Grzegórkach) i 6.000 K za morg uznaje c. k. Starostwo za miarodajne, gdyż grunta mające się zająć pod wał, uważane są za place budowlane.

Obwałowanie to proponuje Wydział krajowy wykonać w drodze przedsiębiorstwa krajowego przy 50% udziale skarbu kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w kosztach, a to ze względu na postanowienie ustępu 1. §. 6. państwowej ustawy melioracyjnej, tudzież górski charakter rzeki Wisły pod Krakowem.

Ze względu na sumę kosztorysową należy rozłożyć roboty na trzy lata. Ponieważ na r. 1904 przewidziano na to obwałowanie datek krajowy w kwocie 50.000 K, zostałoby zatem do pokrycia w latach 1905 i 1906 po 57.500 K.

2. Podwyższenie lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa w pow. krakowskim.

Projekt obejmuje podwyższenie lewego wału Wisły od Białuchy do Dłubni na długości	7,613	km
i od Dłubni do granicy państwa	12,550	"
obustronnych wałów wstecznych Dłubni łącznej długości	3,410	"
i obustronnych wałów wstecznych potoku kościelnickiego łącznej długości	7,900	"
razem	31,473	"

Koszta podwyższenia tych wałów obliczono, jak następuje:

I. Roboty ziemne:

862.220,37 m ³ wykupu ziemi z rowów materiałowych z odwozem na wał i wykonanie nasypu od strony lądu	586.309	K 85	g
---	---------	------	---

II. Budowa obiektów:

Przedłużenie 13 przepustów betonowych, 6 szluz po 1 otworze 0,8×0,9 m i 2 szluz o 2 otworach po 0,9×1,0 m	23.810	" 19	g
---	--------	------	---

III. Obsiew wałów :

62,66 ha po 100 K 6.266 K — g

IV. Wykupno gruntów i odszkodowania 166.349 „ 93 „

V. Konserwacja w czasie budowy :

2% z rub. I., II. i III. 12.327 „ 72 „

VI. Koszta zarządu :

10% z rubr. I. do V. 79.506 „ 37 „

VII. Rozmaite i nieprzewidziane :

(rekonstrukcja ramp przy podwyższeniu wałów, wykop pod
objekty itp.) 25.429 „ 94 „

Ogółem 900.000 K — g

Rubryka wykupna gruntów wypada przy tem przedsiębiorstwie stosunkowo niższa, gdyż tylko w Dąbiu przewidziano wywłaszczenie pod wał gruntów cegielnianych po dotychczasowej cenie 7.000 koron za 1 morg, zresztą zaś odszkodowanie za rowy materyałowe, gdyż grunt zajęty pod wał pozostaje własnością dotychczasowych właścicieli i zostaje tylko obciążony serwitutem na rzecz przedsiębiorstwa obwałowania.

Wedle ustawy z d. 26. sierpnia 1900 Dz. u. kraj. Nr. 88. wynoszą koszta pierwotnie przez krakowską ekspozyturę projektowanych wałów 435.480 zł. w. a., czyli 870.960 K
na podwyższenie tych wałów preliminuje się obecnie 900.000 „
razem więc wynosić będą koszta tego obwałowania 1,770.960 K
co przy obszarze 5.148 morgów interesowanych gruntów przedstawia koszt ochrony od zalewu i odwodnienia 1 morga 344 koron.

Roboty proponuje Wydział krajowy wykonać w drodze przedsiębiorstwa krajowego przy 50% udziale kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w kosztach a to ze względu na sumę kosztorysową w latach dziewięciu, poczynwszy od r. 1904.

Cały datek kraju i państwa wynosić będzie po 450.000 K, roczny zaś datek po 50.000 K.

3. Podwyższenie prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami w powiatach Podgórskim, Wielickim i Bocheńskim.

W projekcie przewidziano :

a) podwyższenie wału nadwiślańskiego :

od Podgórza do ujścia Srawy	12,909 km
od Srawy do Podłężówki	4,350 „
od Podłężówki do Niepołomic	5,636 „
razem	<u>22,895 km</u>

b) podwyższenie i przedłużenie wałów wstecznych dopływów Wisły :

1. Srawy wału prawego	3,590 km	
„ lewego	3,630 „	7,220 km
2. Drwiny „ prawego	6,900 km	
„ lewego	6,900 „	13,800 „
3. Zabawy „ prawego	1,235 km	
„ lewego	1,242 „	2,477 „
4. Podłężówki wału prawego	3,226 km	
„ lewego	3,352 „	6,578 „
razem		<u>52,970 km</u>

Koszta preliminowane na to podwyższenie i przedłużenie wałów wynoszą :

I. Roboty ziemne :

1,065.638,9 m³ ruchu ziemi 717.455 K 14 g

II. Budowa obiektów i muru ochronnego wzdłuż rzeźni w Podgórzu :

- a) Przedłużenie 30 przepustów betonowych, 1 szluzu o 1 otworze 0,5×0,75 m, 1 szluzu 0,8×1,0 m, 1 szluzu o 2 otworach po 0,8×1,0 m i 1 szluzu o 2 otworach po 0,8×1,2 m, wreszcie przedłużenie 2 szluz na starym łożysku w Dąbiu i 1 przepustu przy forcie w Podgórzu 29.409 K 92 g
- b) budowa muru ochronnego wzdłuż rzeźni w Podgórzu na dług. 147 m o bryłowości 583,59 m³ 14.589 K 75 g 43.999 K 67 g

III. Obsiew wałów :

61,393 ha po 100 K 6.139 K 30 g

IV. Wykupno gruntów i odszkodowania : . 189.306 „ 92 „

V. Konserwacja w czasie budowy :

2⁰/₀ z rub. I., II. i III. 15.360 „ — „

VI. Koszta zarządu :

10⁰/₀ z rub. I. do V. (972.261 K 03 g) 97.230 K — g

VII. Rozmaite i nieprzewidziane :

(budowa ramp, wykop pod obiekty itp.) około 3⁰/₀ z rub. I—V. . 30.508 „ 97 g

Ogółem . 1,000.000 K — g

Wedle ustawy z d. 19. października 1892 Dz. u. kraj. Nr. 77. preliminowano pierwotnie na podstawie projektu krakowskiej ekspozytury kraj. biura melioracyjnego 436.000 K

na dokończenie robót wałowych i wykonanie rowów osuszających preliminowano dalej wedle ustawy z d. 26. września 1900 Dz. u. kraj. Nr. 101. 496.000 „

razem . . . 932.000 K

obecnie preliminuje się na podwyższenie wałów 1,100.000 K

tak, iż całe koszta wynosić będą 2,032.000 K

przy obszarze zaś 8.814 morgów gruntów wcielonych do związku spółki kosztować będzie ochrona od zalewu i odwodnienie 1 morga przeciętnie 230 koron 54 gr.

Gdy przy intensywniej kulturze w okolicy Krakowa szkoda wyrządzona przez jednorazowy wylew wynosi z 1 morga 200 koron, (w tej wysokości oceniła też dyrekcyja kraj. średniej szkoły rolniczej w Czernichowie szkodę wyrządzoną przez tegoż roczny wylew Wisły na folwarku krajowym), należy powyższy wydatek, który prawie dorównuje wysokości jednorazowej szkody, uważać za produktywny i rentowny, pomijając już szkody w budynkach i inwentarzu, tudzież względy sanitarne.

Z powodów, wyłuszczonych w sprawozdaniu o klęskach elementarnych, proponuje Wydział krajowy przeprowadzenie tych robót w drodze przedsiębiorstwa krajowego przy 50⁰/₀ udziale kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w kosztach, a przy zupełnem uwolnieniu spółki wodnej w kosztach, w ciągu lat jednastu, począwszy od roku 1904.

Całkowity datek kraju i państwa wynosić będzie po 550.000 koron, roczny zaś datek po 50.000 koron.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy uprasza :

Aleg. 1—3.

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączone /./ projekty ustaw:

1. o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy;

2 o podwyższeniu lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa;

3. o podwyższeniu prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Tadeusz Pilat w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Obwałowanie lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy ma być wykonane jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1903, który preliminarzuje koszta robót na 330.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

- a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliminarzowanych kosztów;
- b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4.

Datki oznaczone w §. 3. mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry z tem ograniczeniem, iż rzeczywista wypłata tych datków odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania wałów ochronnych i rowów materiałowych;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwację, utworzenia w tym celu spółki wodnej, organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

Ustawa

z dnia o podwyższeniu lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Podwyższenie lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa wraz z podwyższeniem wałów na potokach Dłubiu i Kościelnickim ma być wykonane jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1903, który preliminuje kosztą robót na 900.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

- a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów;
- b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmuje Wydział krajowy.

Administracyi państwa zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 19. grudnia 1900 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 19. z r. 1901.

§. 6.

Co do konserwacyi wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6. ustawy z dnia 26. sierpnia 1900 Dz. u. kr. Nr. 88.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Ustawa

z dnia o podwyższeniu prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§. 1.

Podwyższenie prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami wraz z podwyższeniem i przedłużeniem obustronnych wałów na potokach Srawie, Drwinie, Zabawie i Podłężówce ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1903, który preliniuje koszta robót na 1,100.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić :

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent preliniowanych kosztów ;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Administracyi państwa zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 19. października 1893 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 70.

§. 6.

Co do konserwacyi wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6. ustawy z dnia 19. października 1892 Dz. u. kraj. Nr. 77.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.
